

اثر تنش خشکی بر صفات موثر بر انباشت مواد در دانه ارقام مختلف گندم

The effects of drought stress on Effective Traits at Accumulative cumulative Assimilate of Grain in Different cultivars of wheat

ماریه بهداد^{۱*}، فرزاد پاک نژاد^۱، سعید وزان^۱، محمدرضا اردکانی^۱ و مهدی صادقی شعاع^۱

چکیده

به منظور ارزیابی صفات موثر بر وزن دانه ارقام گندم تحت شرایط تنش خشکی در سال زراعی ۱۳۸۵-۸۶ آزمایشی به صورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی در چهار تکرار در مزرعه پژوهشی دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج اجرا گردید. کرت اصلی شامل ۸ رژیم مختلف آبیاری T_1 (آبیاری در ۴۰٪ تخلیه رطوبتی به عنوان شاهد)، T_2 (آبیاری در ۶۰٪ تخلیه رطوبتی)، T_3 (آبیاری در ۸۰٪ تخلیه رطوبتی)، T_4 (عدم آبیاری در مرحله ساقه دهی)، T_5 (عدم آبیاری در مرحله ساقه دهی تا پایان دوره رشد)، T_6 (عدم آبیاری در مرحله گل دهی)، T_7 (عدم آبیاری در مرحله گل دهی تا پایان دوره رشد)، T_8 (عدم آبیاری در مرحله پر شدن دانه) و کرت فرعی شامل دو رقم مرودشت (V_1) و چمران (V_2) می‌باشد. تیمار T_1 و T_2 بیشترین طول دوره پر شدن دانه را دارا بود و تیمار T_5 دارای بیشترین سرعت رشد دانه و کمترین دوره موثر پر شدن دانه می‌باشد. کاهش دوره پر شدن دانه موجب کاهش وزن هزار دانه شده است در نتیجه باعث کاهش عملکرد دانه شده است. نتایج ضرایب همبستگی بیان کننده همبستگی غیر معنی دار بین سرعت پر شدن دانه و عملکرد دانه بود و بین عملکرد دانه و مدت پر شدن دانه همبستگی ($r=0/57$) در سطح ۵٪ وجود داشت و بین سرعت پر شدن دانه و مدت پر شدن دانه همبستگی منفی و معنی داری وجود داشت ($r=-0/51$).

واژه‌های کلیدی: گندم، تنش خشکی، سرعت پر شدن دانه، مدت پر شدن دانه

۱- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج، گروه زراعت، کرج، البرز، ایران

* نویسنده مسئول: Email:lt_manage@yahoo.com

مقدمه

ریزر دو فرض را در زمینه پر شدن دانه متصور شدند:

- ۱- وزن نهایی دانه وابسته به دوره پر شدن دانه است.
- ۲- دوره پر شدن دانه وابسته به پتانسیل اندازه بذر تحت شرایط ایتیمم است.

این دو فرض منجر به وجود داشتن انتظاری مبنی بر وجود رابطه‌ای مثبت بین دوره پر شدن دانه و وزن نهایی دانه می‌شود که در این مطالعه نیز به روشنی دیده می‌شود.

پاک نژاد و همکاران (۱۳۸۶) در بررسی اثر تنش خشکی بر روی صفات موثر وزن دانه با ۹ رژیم مختلف آبیاری بر روی ارقام گندم گزارش نمودند که تیمار شاهد بیشترین عملکرد و طول پر شدن دانه و کمترین سرعت رشد دانه را دارا بود. تیمار قطع آبیاری در مرحله گلدهی تا پایان دوره رشد دارای کمترین عملکرد و طول دوره پر شدن دانه و بیشترین سرعت رشد دانه بود. نتایج همبستگی نشان داد که عملکرد دانه با مدت پر شدن دانه و حداکثر وزن دانه همبستگی مثبت و با سرعت رشد دانه همبستگی منفی دارد. نتایج رگرسیون گام به گام نشان داد که طول دوره پر شدن عمده ترین صفت در توجیه تغییرات وزن نهایی دانه است.

طبق گزارش پلات و همکاران (Plaut et al., 2004) در اثر کمبود آب تعداد دانه در گندم تغییر نمی‌کند ولی مقدار تجمع ماده خشک توسط دانه‌ها به میزان قابل توجهی کاهش می‌یابد. دوره تقسیم سلولی در دانه گندم از حدود ۱۲ تا ۱۹ روز بسته به نوع رقم و شرایط محیطی فرق می‌کند. در همین ارتباط احمدی و بیکر (Ahmadi and Baker, 2001) ابراز داشتند که مقدار رطوبت و مقدار ساکارز موجود که دو فاکتور مهم و تاثیر گذار در تقسیم سلولی هستند، به وسیله تنش رطوبتی در طول این دوره تحت تاثیر قرار نمی‌گیرد و بعید به نظر می‌رسد که کاهش وزن دانه که در این شرایط دیده می‌شود به وسیله تاثیر تنش رطوبتی بر روی تقسیم سلولی باشد. در همین ارتباط طی یک آزمایش احمدی و بیکر (Ahmadi and Baker, 1999) ملاحظه کردند که تنش رطوبتی سبب افزایش در غلظت ABA بافت آندوسپرم دانه در گندم می‌شود و این افزایش غلظت با توقف رشد دانه

اندازه و یا وزن دانه غلات تابعی از میزان پر شدن آنها در طول رشد و نمو بوده و از اجزای مهم عملکرد می‌باشد. لذا شناخت اثرات عوامل تنظیم کننده فزاینده پر شدن دانه در اصلاح پتانسیل عملکرد آنها از نظر فیزیولوژیک با اهمیت تلقی می‌گردد (Wardlaw et al., 1994).

در اغلب مناطق کشت غلات پر شدن دانه تحت تاثیر تنش‌های متعدد زیستی و غیر زیستی قرار دارد. پر شدن دانه اغلب هنگامی انجام شود که دمای محیط افزایش و رطوبت کاهش یافته است. بیماری‌ها نیز به طور معمول در حوالی گلدهی توسعه یافته و تشدید می‌گردند. نتیجه نهایی و معمول همه این تنش‌ها چروکیدگی و کاهش وزن دانه‌ها و افت عملکرد است (Blum, 2005). تجمع، ذخیره و قدرت نگهداری مواد در ساقه بستگی زیادی به شرایط رشد قبل از گلدهی دارد. بازدهی انتقال ذخیره ساقه یا درصد ذخایر ساقه در کل توده دانه توسط اندازه مقصد، شرایط محیطی و رقم متاثر می‌گردد. تقاضا توسط مقصد نخستین عاملی است که انتقال ذخیره‌های ساقه‌ای را تعیین می‌کند. شرایط محیطی نیز که اسیمیلایون خالص را در طی پر شدن دانه کاهش می‌دهند، موجب تقاضای بیشتر برای ذخایر ساقه در راستای پر شدن دانه می‌گردند. تنش خشکی نیز اثراتی شبیه به سایه اندازی داشته و انتقال ذخیره ساقه در طی پر شدن دانه به وسیله کمبود آب متاثر می‌گردد. حتی سرعت کاهش رطوبت خاک نیز ممکن است انتقال را تحت تاثیر قرار دهد (Blum, 2005).

به گزارش ناس و ریسر (Nass and Reiser, 1975) روابط فنوتیپی بین سرعت و دوره پر شدن دانه معنی دار نبوده است. این مطلب نشان دهنده عدم وجود همبستگی ژنوتیپی مشترک بین این دو خصوصیت است و آشکار کرد که شرایط محیطی باعث افزایش سرعت پر شدن دانه و دوره پر شدن دانه را در این حالت کاهش می‌دهند. همبستگی محیطی و فنوتیپی بین سرعت پر شدن دانه و وزن دانه معنی دار بوده متشابهاً دوره پر شدن دانه و وزن دانه همبستگی مثبتی با هم نشان دادند. از طرفی ناس و

این تفاوت از کاشت تا پایان دوره رشد پس از ۸۰٪ تخلیه رطوبت قابل دسترس کرت‌ها مورد آبیاری قرار گرفت. تیمار عدم آبیاری در مرحله ساقه دهی می‌باشد. تیمار عدم آبیاری از ساقه دهی تا پایان دوره رشد است. تیمار عدم آبیاری در مرحله گلدهی است. تیمار عدم آبیاری از مرحله گلدهی تا پایان دوره رشد است. تیمار آبیاری در کرت‌های آزمایشی در طول مرحله پر شدن دانه از مرحله رشدی ۷۰ زادوکس (نمو مرحله شیری) تا انتهای دوره رشد قطع گردید و ارقام گندم مورد استفاده شده در این آزمایش مرودشت و چمران می‌باشد که به ترتیب ۷۱ و ۷۲ در نظر گرفته شد. در ابتدا عملیات تهیه زمین شامل زدن شخم، دیسک، تسطیح و کودپاشی انجام گرفت. بعد از این مرحله کرت‌های آزمایشی احداث گردید و هر کرت آزمایشی شامل هفت خط کاشت با فاصله ۱۵ سانتی متر و طول ۴ متر بوده است و بین کرت‌های اصلی ۱ متر و بین کرت‌های فرعی ۰/۵ متر و بین تکرارهای آزمایشی ۳ متر فاصله در نظر گرفته شد. میزان بذر برای ارقام بر اساس تراکم ۵۰۰ بذر در متر مربع، با در نظر گرفتن وزن هزار دانه و سطح واحد آزمایشی، توزین و در پاکت‌های مخصوص، علامت‌گذاری گردید. بعد از اتمام کاشت اولین آبیاری در تاریخ ۸۲/۸/۲۲ انجام گرفت و بعد از آن آبیاری بر اساس تیمارهای تعریف شده انجام گردید. میزان رطوبت داخل کرت‌ها با نصب بلوک‌های گچی به طور مرتب کنترل گردید. بلوک‌ها قبلاً واسنجی و منحنی رطوبت خاک تعیین شده بود. به منظور بررسی روند رشد دانه جمعاً ۵ بار نمونه برداری از خط ۶ هر کرت به عمل آمده در هر بار نمونه برداری ۱۰ سنبله اصلی که قبلاً در زمان ظهور سنبله توسط روبان رنگی مشخص شده بودند، برداشت شد و بعد از خشک شدن سنبله‌ها را کوبیده و بعد از شمارش و توزین دانه و تقسیم تعداد دانه بر وزن دانه، وزن تک دانه مشخص گردید. آغاز نمونه برداریها مرحله ۷۰ زادوکس (مرحله نمو شیری) بود. سپس ۴ نمونه برداری دیگر با فاصله ۵ روز از یکدیگر انجام گردید. بدین ترتیب تمام نمونه برداریها از مرحله رشد خطی دانه انجام

همراه است. آنها این گونه نتیجه گرفتند که تنش رطوبتی سبب افزایش سنتز ABA می‌شوند و ABA هم به عنوان یک بازدارنده باعث توقف افزایش وزن دانه گندم می‌شود. تنش رطوبتی در مراحل اولیه پر شدن دانه از طریق کاهش تعداد سلولهای آندوسپرم بر روی عملکرد تاثیر می‌گذارد. البته مدارکی نیز وجود دارد که نشان می‌دهند تنش رطوبتی در طول این دوره از طریق کاهش دوره پر شدن دانه (پاک نژاد و همکاران، ۱۳۸۶)؛ و سرعت پر شدن دانه (Broklehurst et al., 1978)؛ عملکرد را کاهش می‌دهند. لیکن معلوم شده در دماهای بالاتر از این محدوده، که معمولاً با تنش خشکی همراه است، اثرات مستقیم بر مقصد تشدید می‌شود. به نحوی که طول دوره پر شدن دانه بسیار کوتاهتر و در نتیجه وزن نهایی دانه کاهش می‌یابد. سرعت تجمع ماده خشک دانه به وسیله تنش رطوبتی تا ۲۵ روز بعد از گلدهی تحت تاثیر قرار نمی‌گیرد (Ahmadi and Baker, 2001). این تحقیق به منظور بررسی اثر تنش خشکی بر صفات موثر بر انباشت مواد در دانه ارقام مختلف گندم صورت گرفت.

مواد و روش‌ها

تحقیق حاضر با هدف بررسی اثر تنش خشکی بر روی صفات موثر بر وزن دانه ارقام گندم طی سال زراعی ۸۶-۱۳۸۵ به مورد اجرا گذاشته شد. مزرعه پژوهشی دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج در کیلومتر ۱۰ جاده ماهدشت با عرض جغرافیایی ۳۵ درجه و ۵۵ دقیقه، طول جغرافیایی ۵۰ درجه و ۵۴ دقیقه و با ارتفاع ۱۳۱۲/۵ متر از سطح دریا واقع شده است. براساس اهداف آزمایش ۸ رژیم مختلف آبیاری در نظر گرفته شد که در طی رشد و نمو گیاه به اجرا درآمده است. تیمار شاهد که کرت‌های آزمایش به طور کامل در طول دوره رشد و نمو پس از ۴۰٪ تخلیه رطوبت قابل دسترس آبیاری انجام شده و هیچگونه تنش خشکی اعمال نگردید. تیمار از کاشت تا پایان دوره رشد پس از ۶۰٪ تخلیه رطوبت قابل دسترس مزرعه مورد آبیاری قرار گرفت. تیمار همانند تیمار ولی با

سیکل زندگی و پر کردن دانه‌ها می‌باشد. این تیمار به میزان ۲۴٪ افزایش سرعت رشد دانه نسبت به تیمار شاهد نشان داد؛ و با ۱۳ روز طول دوره پر شدن دانه نسبت به تیمار شاهد با ۲۵ روز به میزان ۵۰٪ کاهش نشان داد. تیمارهای T_2 ، T_3 و T_4 عملکرد دانه بالاتری نسبت به تیمار T_5 تولید نمودند در مورد این تیمارها با توجه به سرعت و دوره پر شدن دانه بالا این تیمارها، عملکرد بالاتر آنها قابل توجه است (جدول ۲). اما در مورد تیمارهای T_6 و T_8 که عملکرد دانه نسبتاً بالاتری نسبت به تیمار T_5 تولید نمودند این تیمارها گرچه دوره پر شدن دانه بالاتری نسبت به تیمار T_5 دارند ولی سرعت پر شدن دانه در این شرایط کمتر از تیمار T_5 می‌باشد. این مطلب شاید نشان دهنده نقش و اهمیت بیشتر دوره پر شدن دانه در ایجاد عملکرد اقتصادی تحت شرایط تنش رطوبتی نسبت به سرعت پر شدن دانه باشد. تیمار T_7 در شرایط تنش عملکرد دانه پایین تری را تولید نمود و با توجه به دوره و سرعت پر شدن دانه پایین آن عملکرد پایین آن قابل توجه است. طبق این نتیجه مدارکی نیز وجود دارد که نشان می‌دهد تنش رطوبتی در طول دوره گلدهی و پر شدن دانه از طریق کاهش دوره پر شدن دانه (پاک نژاد و همکاران، ۱۳۸۶)؛ و سرعت پر شدن دانه (Brocklehurst et al., 1978)؛ عملکرد را کاهش می‌دهند. در این تحقیق تاثیر رژیم‌های رطوبتی در مراحل مختلف رشد، از نظر سرعت پر شدن دانه تا مرحله گلدهی تحت تاثیر کاهش رطوبت قرار نگرفت و اما از این مرحله به بعد تنش تاثیر شدیدی بر روی سرعت پر شدن دانه داشت. طبق این نتیجه (Ahmadi and Baker, 2001)، گزارش کردند که سرعت پر شدن دانه تا ۲۵ روز بعد از پر شدن دانه تحت تاثیر کاهش رطوبت قرار نگرفت اما از این رو تنش باعث تاثیر شدیدی بر روی سرعت پر شدن دانه شد. تغییرات کاهش عملکرد دانه و کاهش دوره موثر پر شدن دانه با یکدیگر موازی بوده و سرعت رشد دانه دارای روندی مخالف روند صفات فوق الذکر بوده و با توجه به وابستگی صفات فوق الذکر با سرعت و مدت پر شدن دانه‌ها و پیروی تغییرات صفات وزن دانه و عملکرد دانه

شد. سپس معادله رگرسیون خطی وزن دانه‌ها نسبت به زمان پردازش گردید و شیب خط رگرسیون (b) به عنوان معیار سرعت پر شدن دانه در نظر گرفته شد. و از تقسیم وزن نهایی دانه در زمان رسیدگی به سرعت پر شدن دانه طول دوره پر شدن دانه‌ها محاسبه شد.

جهت محاسبات آماری از نرم افزار SAS در مدل‌های ANOVA و REG استفاده شد. مقایسه میانگین‌های تیماری پس از تجزیه واریانس با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطوح مربوطه انجام گردید و کلیه نمودارها و منحنی‌ها توسط نرم افزار EXCEL رسم گردید.

نتایج و بحث

طبق نتایج بدست آمده در جدول ۱ اثر خشکی در سطح ۵٪ روی سرعت پر شدن دانه معنی دار بود و مقایسه میانگین‌ها نشان داد که تفاوت معنی داری بین تیمار شاهد با سایر تیمارها از نظر این صفت وجود دارد. به طوری که تیمار T_5 با میانگین ۱/۹۱ میلی گرم بالاترین سرعت پر شدن دانه و تیمارهای T_6 ، T_7 و T_8 به ترتیب با ۱/۲۶، ۱/۲۹ و ۱/۲۶ میلی گرم پایین ترین سرعت پر شدن دانه را دارا بودند و در یک گروه آماری قرار گرفتند (جدول ۲). پاک نژاد و همکاران (۱۳۸۶) و ساوین و یزدان سپاس (Savin and Yazdansepas, 1996) مطابق با این نتایج، معنی دار بودن اثر تنش رطوبتی بر روی دوره پر شدن دانه و سرعت پر شدن دانه را در ارقام مختلف گندم گزارش کردند.

تیمار T_5 دارای بیشترین سرعت رشد دانه و کمترین دوره موثر پر شدن دانه می‌باشد. کاهش دوره پر شدن دانه موجب کاهش وزن هزار دانه شده است در نتیجه باعث کاهش عملکرد دانه شده است و این نشان دهنده اهمیت دوره پر شدن دانه بر عملکرد دانه است. با توجه به اینکه این تیمار بعد از ساقه دهی هیچ آبی دریافت نکرده است، کاهش طول دوره پر شدن دانه قابل پیش بینی می‌باشد. افزایش سرعت رشد دانه در این تیمار احتمالاً به دلیل شرایط فرار از خشکی گیاهان در تکمیل

پرشدن دانه اثر معنی داری را در سطح ۵٪ نشان داد. به طوری که با ملاحظه مقایسه میانگین ارقام، بیشترین سرعت پرشدن دانه (۱/۷۱) و کمترین مدت پرشدن دانه (۱۸/۸ روز) متعلق به رقم چمران و کمترین سرعت پرشدن دانه (۱/۲۹) و بیشترین مدت پرشدن دانه (۲۲/۶ روز) متعلق به رقم مرودشت بوده است (جدول ۲). رقم چمران با توجه به اینکه رقمی زودرس است و تحت شرایط تنش رطوبتی سرعت پرشدن دانه با کاهش دوره پرشدن دانه افزایش یافته و این یک مکانیسمی که در شرایط تنش ایجاد می شود تا عملکرد آن کاهش نیابد) و رقم مرودشت دیررس می باشد و طولانی شدن دوره پرشدن دانه امر طبیعی می باشد.

نتایج ضرایب همبستگی بیان کننده همبستگی غیر معنی دار بین سرعت پرشدن دانه و عملکرد دانه بود و بین عملکرد دانه و مدت پرشدن دانه همبستگی ($r = 0/57$) در سطح ۵٪ وجود داشت و بالاترین ضریب همبستگی بین صفات وزن هزار دانه و عملکرد دانه بدست آمد و بین سرعت پرشدن دانه و مدت پرشدن دانه همبستگی منفی و معنی داری وجود داشت ($r = -0/51$) (جدول ۳). همبستگی منفی سرعت و مدت پرشدن دانه به دلیل روش محاسبه دوره پرشدن دانه که از تقسیم وزن نهایی بر سرعت رشد دانه برآورد می شود قابل انتظار بود. در مجموع با توجه به نتایج این تحقیق و گزارش های قبلی استنباط می شود که عملکرد دانه تابع طول مدت پرشدن دانه و سرعت پرشدن دانه است. در این رابطه طول دوره موثر بر پرشدن دانه نقش مهمی در عملکرد دانه دارد و تیمار شاهد دارای بیشترین طول دوره موثر بر پرشدن دانه و در نتیجه بیشترین عملکرد دانه است و قطع آبیاری در مراحل ساقه دهی و گلدهی طول پرشدن دانه را کاهش داده است. لذا با تاثیر بر عملکرد دانه، کمترین عملکرد دانه در این تیمارها بدست آمده است. در تحقیقات اصلاحی، ابعاد فیزیولوژیک و توانایی های ویژه ارقام در مواجهه با هر یک از انواع تنش در مراحل مختلف رشد بسیار مهم است. استفاده از عبارت سازگار با تنش خشکی نمی تواند بطور کلی برای انتخاب یا توصیه یک رقم استفاده شود بلکه

از تغییرات مدت پرشدن دانه، اهمیت این صفت بر عملکرد دانه کاملاً مشهود می باشد و نتایج نشان می دهد که سرعت و مدت پرشدن دانه بستگی شدیدی به عوامل محیطی از جمله تنش خشکی دارد. کاهش ۵۰ درصدی مدت پرشدن دانه و افزایش ۲۴ درصدی سرعت پرشدن دانه در برخی تیمارها (T_5) نشان دهنده حساسیت بیشتر مدت پرشدن دانه به تغییرات محیطی است و سرعت پرشدن دانه بیشتر از مدت پرشدن دانه تحت کنترل ژنتیک گیاه می باشد. با اینکه تاثیر مدت پرشدن دانه بر عملکرد دانه بیشتر از سرعت پرشدن دانه بوده است و همچنین تغییر شرایط محیطی به خصوص محتوای آب خاک در سالهای مختلف متفاوت می باشد، مدت پرشدن دانه نیز تحت تاثیر این تغییرات، بسیار متغیر بوده و می تواند تغییرات عملکرد دانه را به همراه داشته باشد.

طبق نتایج بدست آمده در جدول (۱) اثر خشکی در سطح ۱٪ روی مدت پرشدن دانه معنی دار بود و مقایسه میانگین ها نشان داد که تفاوت معنی داری بین تیمار شاهد با سایر تیمارها از نظر این صفت وجود دارد. به طوری که تیمار T_5 با ۱۲/۴ روز پایین ترین مدت پرشدن دانه و تیمار T_1 و T_2 با ۲۵ روز بالاترین مدت پرشدن دانه را دار بود (جدول ۲). رژیم های رطوبتی بر فاصله کاشت تا رسیدگی فیزیولوژیکی اثر گذاشته و با تخلیه بیشتر رطوبت دوره نمو کوتاه شده و در نتیجه زودتر به رسیدگی فیزیولوژیکی رسیده و مدت زمانی که صرف پرشدن دانه می شود کوتاهتر شده و مدت پرشدن دانه کوتاه می شود.

همچنین در این تحقیق تاثیر رژیم های رطوبتی در مراحل مختلف رشد اثر متفاوتی بر مدت پرشدن دانه داشته است. در ارتباط با نحوه تاثیر تنش رطوبتی بر روی دوره پرشدن دانه و توقف پرشدن دانه نقطه نظرات وجود دارد از جمله اینکه احتمالاً افزایش غلظت ABA (Ahmadi and Baker, 1999) و یا کاهش فعالیت های آنزیمی درون دانه ها و کاهش سنتز نشاسته (Ahmadi and Baker, 2001)، نقش کلیدی در این امر دارند. نتایج تجزیه واریانس (جدول ۱) بین ارقام مورد آزمایش برای سرعت پرشدن دانه اثر معنی داری را در سطح ۱٪ و برای مدت

هر یک از ارقام گندم در شرایط خاصی از تنش (نوع تنش) اصلاحی و هم در تحقیقات مشابه مورد توجه قرار گیرد. واکنشهای مختلفی نشان می دهند که می بایست هم در برنامه های

جدول ۱: تجزیه واریانس عملکرد دانه و صفات موثر بر وزن دانه تحت تاثیر تنش خشکی در ارقام گندم

Table 1: Analysis of variance for grain yield and effective traits at weight of grain in wheat cultivars as affected by drought stress

		MS		میانگین مربعات		
		درجه	عملکرد دانه	سرعت رشد دانه	دوره پر شدن دانه	وزن هزار دانه
		آزادی				
S.O.V	منابع تغییرات	df	Grain Yield(g/m ²)	Grain growth rate(mg)	Grain filling duration(day)	1000 Grain Weight (g)
Rep	تکرار	3	77.48**	0.0402 ns	1.280 ns	151.05**
T	تنش خشکی	7	122.09**	0.0758*	1.874**	440.05**
E(a)	خطا	21	10.91	0.0246	0.0206	34.2
V	ارقام	1	25.76 ns	0.625**	2.403*	335.8**
T*V	تنش خشکی *	7	16.66 ns	0.0345 ns	0.914 ns	25.7 ns
E(b)	رقم خطا	24	11.10	0.028	0.45	21.5
CV%	ضریب %تغییرات	-	16.20	13.7	15.08	15.6

ns, *, ** به ترتیب معنی داری و معنی دار در سطوح احتمال ۵% و ۱%

Ns, *, **: Non significant on 1 and 5 % levels of probability, respectively

اثر تنش خشکی بر صفات موثر بر انباشت مواد در دانه ارقام مختلف گندم

جدول ۲: مقایسه میانگین عملکرد دانه و صفات موثر بر وزن دانه تحت تاثیر تنش خشکی در ارقام گندم

Table 2: Mean comparisons grain yield and effective traits at weight of grain in wheat cultivars as affected by drought stress

وزن هزار دانه	دوره پر شدن دانه	سرعت رشد دانه	عملکرد دانه	تیمارهای آزمایشی تنش خشکی
1000 Grain Weight (g)	Grain filling duration (day)	Grain growth rate(mg.day ⁻¹)	Grain Yield (g/m ²)	
34.4 ab	24.7 a	1.54 ab	704.3 a	T1 آبیاری در ۴۰٪ تخلیه رطوبتی
37.2 a	24.5 a	1.61 ab	592.6 ab	T2 آبیاری در ۶۰٪ تخلیه رطوبتی
37.5 a	22.6 ab	1.74 a	437.9 bc	T3 آبیاری در ۸۰٪ تخلیه رطوبتی
35.8 a	22.7 ab	1.63 ab	609.2 ab	T4 قطع آبیاری در مرحله ساقه دهی
21.5 c	12.4 c	1.91 a	268.3 c	T5 قطع آبیاری از ساقه دهی تا پایان دوره رشد
26.6 bc	20.9 ab	1.26 b	352.4 c	T6 قطع آبیاری در مرحله گلدهی
19.9 c	18.3 b	1.29 b	265.4 c	T7 قطع آبیاری از گلدهی تا پایان دوره رشد
23.7 c	19.2 ab	1.26 b	395.4 bc	T8 قطع آبیاری در مرحله پر شدن دانه
ارقام				
27.3 b	22.6 a	1.29 b	429.6 a	V1 مرودشت
31.9 a	18.8 b	1.77 a	476.8 a	V2 چمران

در هر ستون میانگین‌هایی که دارای حداقل یک حرف مشترک می‌باشند، بر اساس آزمون دانکن در سطح احتمال ۵ درصد تفاوت آماری معنی داری ندارند. Means, in each column, followed by at least one letter in common are not significantly different at the 5% probability level – using Duncan’s multiple range test

جدول ۳: ضرایب همبستگی عملکرد دانه و صفات موثر بر وزن دانه (n=16)

Table 3: Correlation coefficient between grain yield and yield components under drought stress

وزن هزار دانه	دوره پر شدن دانه	سرعت رشد دانه	عملکرد دانه
1000 Grain Weight (g)	Grain filling duration (day)	Grain growth rate(mg.day ⁻¹)	Grain yield (g/m ²)
1			1
	0.17 ns	1	
	0.57 *	-0.51 *	1
	0.78 **	0.41 ns	0.52 *

ns, *, ** به ترتیب معنی داری و معنی دار در سطوح احتمال ۵٪ و ۱٪

Ns, *, **: Non significant on 1 and 5 % levels of probability, respectively

References

منابع

پاک نژاد، ف.، ا. مجیدی، ق. نور محمدی، ع. سیادت وس، وزان. ۱۳۸۶. ارزیابی تاثیر تنش خشکی بر صفات موثر بر انباشت مواد در دانه ارقام مختلف گندم. مجله علمی و پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات تهران. سال سیزدهم، شماره ۱۳۷، ۱۳۷ صفحه.

Ahmadi, a. & D. A. Baker. 1999. Effects of abscisic acid (ABA) on grain filling processes in wheat. *Plant. Growth. Reg.* 28:3, 187-197.

Ahmadi, a. & D. A. Baker. 2001. The effect of water stress on grain filling processes in wheat. *J. Agri. Sci.* 136:257-269.

Blum, A. 2005. Drought resistance, water-use efficiency, and yield potential-are they compatible, dissonant, or mutually exclusive. *Aust. J. of Agric. Res.* 50:1159-1168.

Brocklehurst, P. A., J. P. Moss and W. Williams. 1978. Effect of irradiance and water supply on grain development in wheat. *Ann. Applied. Biology.* 90: 265-276.

Clarke, J. M. 1983. Time of physiological maturity and post-anthesis maturity drying rate in wheat. *Crop Science.* 23: 1203-5.

Egli, D.B., and W. P. Bruening. 2001. Source-sink relationship, seed source levels and seed growth rate in soybean. *Annals of Botany,* 88: 235-242

Gebeyehou, G., D. R, Knott and R. J, Baker. 1982. Rate and duration of filling in durum wheat cultivars. *Crop Sci.* 22: 337-340.

Loss, S. P., and E. J, Kirby and K. H. M. Siddique. 1989. Grain growth and development of old and modern Australian wheats. *Field. Crops. Reserch* 21, 131-46.

Nass, H.G. and B. Reiser. 1975. Grain filling period and grain yield relationships in spring Wheat. *cana. J. plant Sci.* 55: 675-678.

Plaut, Z., B. J. Botow. C. S. Blumenthal, and C. W. Werigley. 2004. Transport of dry matter into developing wheat kernels and its contribution to grain yield under post-anthesis water deficit and elevated temperature. *Field Crops Reserch.* 86: 185-198.

Radmehr, M., A. Lotfali-Aeneh, and A. Kajbaf. 1997. Effects of sowing data on growth and yield of wheat cultivar Falat in southern regions of khuzestan: Accumulation and redistribution pattern of dry matter. *Seed and plant* 13:22-23.

Savin, R. and M.E. Nicolas. 1996. Effect of short periods of drought and high temperature on grain growth and starch accumulation of two malting barley cultivars. *Aus. J. Plant Physiol.* 23: 201-210.

Sofield, I., I. F, Wardlaw., L. T, Evans., and S. Y. Zee. 1977. Nitrogen, phosphorous and water contents during grain development and maturation in wheat. *Australian journal of plant physiology.* 21:887-900.

Wardlaw, I. F., Sofield. , and P. M. Cartwright. 1994. Factors limiting the rate of dry matter accumulation in the grain of wheat grown at high temperature. *Australian journal of plant physiology.* 7: 387-400.